

## A negyedik otthonsz&#369;lésém

Article URL

[www.asztrologia.ro/](http://www.asztrologia.ro/)

Author

Dénes Mária

Published: September 23, 2018, 4:30 am

Szeretettel Á¼dvÁ¼zÁ¼llek kedves BarÁ¼tom!

Á¼rÁ¼mmel elmondhatom, hogy jÁ¼lius 21-Á¼n reggel 6 Á¼ra 21-kor megszÁ¼letett a negyedik gyerekÁ¼nk, a kisfiÁ¼nk, Szabolcs. A szÁ¼lÁ¼srÁ¼ul szeretnÁ¼k rÁ¼viden beszÁ¼molni, mivel Á¼gy Á¼rzem, ezt a szÁ¼lÁ¼st a lehetÁ¼mu legjobban sikerÁ¼lt vÁ¼gigÁ¼lnem, vÁ¼gig vinnem, annak ellenÁ¼re, hogy szÁ¼mos rÁ¼szletben eltÁ¼rt az elÁ¼zÁ¼mu szÁ¼lÁ¼seimtÁ¼ul. Ebben a negyedik szÁ¼lÁ¼sben elmondhatom, hogy a normÁ¼lis, természetes, zavarmentes szÁ¼lÁ¼shez kÁ¼tÁ¼dÁ¼mu minden vÁ¼gyam, vagy inkÁ¼bb Á¼hajom, ambÁ¼ciÁ¼m beteljesedÁ¼st nyert. EzÁ¼rt is igyekszem minÁ¼l rÁ¼szletesebben leÁ¼rni amÁ¼g mÁ¼g friss az Á¼lmÁ¼ny. A szÁ¼lÁ¼shez kapcsolÁ¼dÁ¼ elÁ¼zÁ¼mu nap, napok esemÁ¼nyei A szÁ¼lÁ¼s elÁ¼tt nÁ¼gy nappal egyÁ¼rtelmÁ¼en Á¼rzÁ¼keltem, hogy az Á¼zÁ¼leteim kezdenek felpuhulni, kilazulni. Ezt a jelensÁ¼get a korÁ¼bbi vÁ¼randÁ¼sÁ¼gaim vÁ¼gÁ¼n ott azonosÁ¼töttem be, amikor a baba kezdett leszÁ¼llni Á¼s a mozgÁ¼som kezdett elnehezedni. Mivel azonban ez utÁ¼bbi Á¼ldott Á¼llapotossÁ¼gom idÁ¼szakÁ¼ban keveset mozogtam intenzÁ¼ven, amely miatt a vÁ¼randÁ¼sÁ¼got nehezebben viseltem s tÁ¼bb ilyen, olyan fÁ¼jdalommal jÁ¼rt a vÁ¼gÁ¼n, mint a korÁ¼bbi Á¼llapotossÁ¼gaim, ezÁ¼rt a rÁ¼gi eligazodÁ¼si pontjaim nem voltak meg. Illetve megvoltak, csak nem tudtam Á¼ket olyan egyÁ¼rtelmÁ¼en Á¼rtelmezni, s nem Á¼sszekeverni azzal, hogy nem mozogtam eleget Á¼s az izmaim, s az Á¼nszalagaim hÁ¼zÁ¼dnak, feszÁ¼lnek, nem elÁ¼ggÁ¼ erÁ¼sek Á¼s rugalmasak. Volt egy a vÁ¼randÁ¼sÁ¼gom elejÁ¼n kezdÁ¼dÁ¼mu derÁ¼kfÁ¼jÁ¼som, ami idÁ¼punkÁ¼nt elÁ¼ujÁ¼tt az egÁ¼sz idÁ¼szak alatt, s a vÁ¼gÁ¼re kifejezetten intenzÁ¼-vÁ¼ vÁ¼lt, fÁ¼kÁ¼pp amikor nagyobb mÁ¼retÁ¼, s fizikailag jobban igÁ¼nybevevÁ¼mu tevÁ¼kenysÁ¼geket vÁ¼geztem, valamint reggelente felkelÁ¼s utÁ¼n pÁ¼r percig. Á¼on ugyan naplÁ¼ztam Á¼s dekonspirÁ¼ltam is, mi a szellemi oka a derÁ¼ktÁ¼jÁ¼ki fÁ¼jaldalmamnak, de az nem mÁ¼lt el, viszont ez miatt nem zavartattam magamat, mert ElÁ¼d fiamnÁ¼l is volt egy ehhez hasonlÁ¼ tÁ¼netem, ami aztÁ¼n nyomtalanul eltÁ¼nt a szÁ¼lÁ¼s utÁ¼n. (Az asztrolÁ¼giÁ¼t tudÁ¼k kedvÁ¼Á¼rt Á¼rom le, Á¼gy utÁ¼lag ugrott be, hogy (talÁ¼n) azÁ¼rt nem mÁ¼lt el, mert nem jÁ¼l dekonspirÁ¼ltam, ugyanis Á¼n derÁ¼ktÁ¼ji Á¼s MÁ¼rleg problÁ¼makÁ¼nt azonosÁ¼töttem be a tÁ¼len, holott tulajdonkÁ¼ppen, az utolsÁ¼ idÁ¼szakban, amikor tisztÁ¼n Á¼reztem melyik ideg nyomÁ¼dik, s tÁ¼bb panaszt okozott s jobban oda kellett figyeljek rÁ¼, vÁ¼lt vilÁ¼gossÁ¼: a szakrÁ¼lis Á¼s nem a lombÁ¼ris rÁ¼szen van a problÁ¼ma. Vagyis itt nem MÁ¼rleg, hanem SkorpiÁ¼ problÁ¼mÁ¼rÁ¼l van, volt szÁ¼. Ez a kisbaba szÁ¼letÁ¼si kÁ¼pletÁ¼ben is lÁ¼tszik, ugyanis a SkorpiÁ¼nak megfelelÁ¼mu nyolcas hÁ¼za terhelt, valamint a SkorpiÁ¼ uralkodÁ¼ bolygÁ¼ja a PlutÁ¼ van letÁ¼madva egyÁ¼rtelmÁ¼en, MÁ¼rleg problÁ¼ma pedig nincs is a kÁ¼pletÁ¼ben). Ez a â¼zderÁ¼ktÁ¼jiâ¼ fÁ¼jdalom szÁ¼nt meg egyik naprÁ¼l a mÁ¼sikra minden elÁ¼zÁ¼mu nÁ¼lkÁ¼l a

számlát elmentt nappal. Ebből jutottam arra az egyértelmű kárvetkeztetésre, hogy kilazultak, felpuhultak az izletek, mivel a csigolyám nem nyomja már az ideget. Az egész folyamat egyből ontógy kezdődött, hogy a konkrét vajdást megelőző szaka, miután a főrjem készen érkezett haza, mert késztettek egy filmet s sokig odamaradt, felkeltett ajjel egyóra kárrel s tábba nem tudtam visszaaludni csak reggel hat óra fele. Mindeközben úgy éreztem, hogy rendszeresen jelentkező fájdalmain vannak, amelyek még számlát is fájdalmai is lehetnek, illetve számlát is fájdalmai is átalakulhatnak. Gondoltam majd reggel meglátjuk s igyekeztem elaludni. Reggel derült ki, a magzatot valóban nyákdugás egy része már kijött, s még utána is jött ki belüle a reggel folyamán, de a fájások teljes mértékben megszűntek. Kissé meg is illemdtem, mi van most? Fogok számlni, vagy nem fogok? Ha igen, akkor miként, fájások nélkül? A főrjem nyugodt volt, azt mondta, hogy majd újra beindulnak mikor ott lesz az ideje. Ez engem persze nem nyugtatott meg teljes mértékben, de árvendtem annak, hogy nem aggódik. Dál kárrel a gyerekeket levitte a számlaimhoz. Ezt mindkét korábbi számlát snál a-gy tették a minál zavartalanabb számlát si kárrel lmányek létrehozása céljáb. Ugyanakkor a számlát után is vigyázott anyám egy hetet rájuk, s a-gy könnyebb volt a regenerálás és valamint a kis ájszámlát tre is jobban odatudtam figyelni. Amikor telefonon felhívtam, hogy értesítem a gyerekek érkezéséről, elmondtam neki, hogy a nyákdugásból valamennyi elment, de a fájások megszűntek, s nem tudom mi van most. Miután a gyerekek lementek falura s nem kellett már áruket késztetni, valóban foglalkozni, a neten utána néztem mi is a helyzet a nyákdugással, mi van egyáltalán ilyenkor. Ott találtam cikkeket arról, hogy a nyákdugás távozás nem kátelezésen jelenti még a számlát azonnali beindulását, csupán azt jelzi, hogy valamikor számlni fog a ná a káreljében. Ez lehet egy napon belül, de lehet egy, vagy két hétben belül is. Főrumokon számomra esetet olvastam, ahogy tábbeknek is sokkal később egy, két hét után indult be valóban a számlát. Vissza is hívtam anyámat, ne aggódjon, mert semmi gond, legfeljebb vele toltam ki, mivel fájáslegesen levitték a gyerekeket, s most neki kell rendeznie áruket, miközben én nem is számlát még. A vajdás a számlát a főrjemnek a faluról tártán hazaérkezte után, a városban még sötétltunk egy hosszat a dőlután folyamán. Később, este nyolc óra kárrel elment filmet késztetni, én pedig a lakásban a házimunkával foglalatostkodtam. Tíz óra kárrel eszembe jutott, hogy aznap tulajdonképpen egy kárrel a-vál nem ettem semmit, s mégis csak ennem kellene valamit, arra az esetre ha netán beindulna a számlát, ne kerüljek energia hiányba, s ne legyek gyenge. Valójában ugyanis az azt megelőző nap sem kívántam semmiféle ételt, s igen keveset ettem, ráadásul amit ettem az is folyamatosan ment ki belülem. Nekem akkor úgy tánt, valami enyhébb gyomormenés-szereséget kaptam, kaphattam, miközben nem tártátot már, s mint hogy a szervezetem tisztult, tisztította magát, késztelt a számlát. Kéztudott, a számlát beindulta után nem javallott a táplálkozás, mert azt tartják, hogy a gyomorműködés leáll az étel a gyomorban marad. Szólságos esetben a vajdás káreljében elfogyasztott ételt a számlátun kihányja később. A káreljében, ahol ráadásul a mátt (a császmetsés) lehetőséggel is számolnak, ezt messze elkerülik, még a vizet sem adnak. Ájszaka tizenkét óra kárrel felbredtem, kezdtem érezni a fájások beindulását. Ami megzavart, hogy nem szokványosan, a korábbi számlátsekhez hasonlóan, a derekamba indultak ki, hanem kifejezetten a hasam alatt elül s el sem értek a derekamig miközben már is abbamaradtak. Mivel rendszeresen jötték a máltak el hasonlóan idétartam letelte után, felkeltem (nem akartam mulasztást elvetni, mint előző szaka, amikor reggelre halogattam a felkelést). Megmórtam s kb. harminc másodperc kárrel tartottak. Megbizonyosodtam ezek által a számlát beindulásáról. A felkelés után a fájások ráadásul gyakrabban kezdtek jelentkezni mint előtte, kárrel belül 7-10 percenként a egyformán hosszúak voltak, természetesen volt kezdetük, maximumuk és után hirtelen elcsendesedtek. Az ajtónak támaszkodva a hágtérincemet mentesítve a társal,

hagytam, hogy a máhállsszeházdás minál teljesebb legyen, miközben befele figyeltem a mályeket lálegeztem. Hájlát adtam a árrendtem minden bekövetkezé fájdalomnak s elképzeltem amint tárgulok a amint egyre tárgul, megnylik a szálaámcSATORNA bennem. Az elábbi szálaáseim aránylag hosszó, 12 árs, vajódsai alapján arra számítottam másnap dőlelőtt, vagy dőlkőrlő meglesz meg a baba. Nagyon árőrlőtem a gondolatnak a bizakodva, derősen megnőzegettem időnkőnt, a fájdalommentes időszakokban, a másik szobában előkősző-tett mázseskosarat. Közben nőha egyet, egyet rőgott, mocorgott a baba a pocakomban s őn gondolatban ádvőzőtem, hogy nemsokára találkozzunk idekint. Ekkora már őjszaka volt, csend a langyos meleg, őn pedig egyedől sőtőltam a lakásban. Közben őztem az árs, fől kettőtt mutatott. A főrjem mág nem őrkezett haza, holott egy ársra őgőtte meg. Igaz azt is megegyeztők, ha beindul a szálaős felhővom ő azonnal indul. Felhővtam jőn-e már haza, de nem mondtam meg a szálaős beindulőst, ugyanis azt mondta őppen indulőban van s nem akartam riadóztatni, valamint nem akartam telefonba kőzőlni a hőt. Perceken belől őgyis itthon volt ő a sajőtt szemővel konstatőlhatta a fejlemőnyeket, amit egyőbkőnt is sejtett mikor felhővtam. Rőntott tojőst evett, aztőn megegyeztők, egy ársőcskőra le kell fekődjőn, mert nagyon főradt. &#336; is másnap dőlelőttre tippelte a baba őrkezőst s ahhoz őrte az időtt. Megkőrt, ha netőn hamarabb jőnne kőltsem fel időben, ne az utolsó percekben, mert őssze kell szednie neki is magőtt. Teljesen őbernek kell lennie, ahhoz, hogy minál jobban jelen tudjon lenni amikor megszáletik a baba ő nyilván őna is, amikor az ő feladatainak nagy rősze kővetkezik. Szemőly szerint kifejezetten őrlőtem annak, hogy lefekszik s nem vőrakozik mellettem főradtan. őgy őra nyugodtan lehettem a magam dolgaival. A sőt tojőst szőgőttő felfordult a gyomrom ő őmelyőket kezdtem őrezni. Kis időre oldalfekvőben, mivelhogy ilyenkor hőttil nem javallott, ledőltem az őgyra. Egy főlőrsőra terveztem a pihenőst, de egy kerek ára lett belőle. Közben meg alig volt, csak vagy hőromszor, máhállsszeházdás, s az is előggő kellemetlenől őrintett őgy fekődve, miközben amikor sőtőltam olyan is volt, hogy egy negyedőra alatt hőromszor hőzōtt őssze a máhem. Aki szőlt, vagy aki jőrtas ebben a tőmőban tudja, hogy ilyenkor amennyire csak lehet mellőzni kell a lefekvőst, előulőst ő minál tőbbet kell őllni, jőrkőlni sőtőlni, annak őrdekőben, hogy a baba sőlya kifejttesse a maga őldőssos hatőst. Ugyanis a baba fejőnek nyomősa a máhnyakra szoros ősszefőggőben őll a máhállsszeházdás sokkal ő elengedhetetlen őstőnző hatőst fejt ki az őrdekőkben. őelni is pl. lehetőleg inkőbb csak a főjő sok idejőn ajőnlott, s azt is őgy, hogy a baba helyzetőnek főggőlegegessőge megmaradjon tovőbbra is ő ugyanakkor a csőpő is tárguljon. Ezőrt jő pl. ha tőmlő szákre őlőnk csak fordőtva, a tőmlőjőval szemben, a lőbunkat őttőve rajta. Kőrlőbelől nőgy kőrlő kezdtem el őra sőtőlni, kőzben a pihenőst őn, a gyomrom helyre őllt. Az ősszeházdő sok kőzőtt nőha beereszkedtem egy olyan joga pozőciőba amelyőul azt tarjők, hogy a csőpőtt nyitja ő a segőtt a baba fejőt minál inkőbb a szálaámcSATORNAba irőnyő-tani. Nagyon jő őreztem magam a hajnali csendben. Előrasztott az belőlrő jővő nyugalom, biztonsőgőzet, amely egyőbkőnt minden szálaős jellemzője, amennyiben a nő hagyja ezt megtőrtőnni magőban s nem aggődja től a folyamatot, vagy nincs benne tőzött ellenőllő az esemőnyeket illetően ő termőszetesen amennyiben hagyja ő nem zaklatja től a kőrmnyezete sem őtt. A teraszunk ajtőja nyitva volt s őramlott be rajta a hőt, tiszta hajnali levegő. Csak azt sajnőltam kisső, hogy nincs udvar a kőzelben, ahovő kilőphetnők, hogy kőzvetlenől őrezzem az egysőget az egősz termőszettel. A főjő sok kőzőtti időkben a teremtő mikőntjőre, folyamataira, a teremtői azonossőgomra gondoltam ő azt erőstőtettem magamban. Eszembe jutottak nő ismerőseim, korőbbi szálaáseim s mág számos ezzel kapcsolatos gondolat. Mikor mindezeket már kimerőtettem, s őreztem, hogy belefőradok, tőrelmetlennő vőlok, levezetőskőppen mág egy, kőt kintfelejtett gyerekrőtt ősszefogtam ő helyreraktam a lakásban. Ez a tevőkenykedő kifejezetten jőlesett. Sző-vesen feltettem volna valami lőgy zenőt is, ha nem sajnőltam volna

megtérni ezt a magányos, ká-vál belül nyugodt, bensőséges csendet. A kis tevékeny kitöré-  
után visszatértem korábbi hangoltságomhoz és gondolataimhoz, már amennyire lehetett most  
már, mert egy negyed éra alatt kb. két hérom fájás mindig jött. –t éra kál  
intenzív-vebbeknek kezdtem örökölni fájdalokat, már a derekamig is kezdtek hirtelen, de ami  
még ennél is fontosabb, hogy jobban éreztem magam, amikor nyomtam, nyomkodtam, mint amikor  
nem a fájások alatt. Ahogy ott álltam az ajtó falfájásnak támaszkodva, enyhén szétterpesztett  
lábakkal figyeltem a fájdalmat beugrott a kőp, hogy megnylik a szélűcsatorna a lábaim  
közétt amint nyomok s kicsúszik lefele rajta a baba, vagyis még akkor is állva is megtudnám  
szélűlni a gyereket. A váratlan bevillanást megillettem, kissé meg is ijedtem. Gyorsan mentem  
felkelti a főrjem, de mivel a fájdalom nem volt túl intenzív, lazíbban fogalmaztam s azt mondtam  
igyekezzen felkelni, mert úgy néz ki, nem vagyok biztos benne teljesen még, de beindultak a  
tőfájások. Jár radt volt még mindig, megkérdezte hánnyára. Negyed é volt. Visszajöttem  
a nagyszobánkba s letérdeltem a széknek támaszkodva. Nem ártam, de amikor az éjszaka  
folyamán a főrjem hazajött felvettélk a szűnyegre és letettem helyette kisebb, kényelmes, puha  
pokrűckét, amit letertettem egy fehér vastag pamut pelenkával. Erre térdeltem most. Ez a  
térdelés és széknek támaszkodás volt a bevált, kedvenc szélűlési pozícióm, Elődököt  
és Csillukét is égy szélűltem. Még egyszer innen átszártam a főrjemnek, hogy járjál, ha nem  
akar lemaradni, plussz én sem szeretném stresszelni magam az émi hánnyia miatt, hanem teljes  
mórtékban a szélűlére szeretnék figyelni. Ott is állt elöttem azonnal. Időközben meg  
jöttek a fájások s én kezdtem nyomni. Elég hosszan tartottak. Már nyomtam jár sokat mire éjbél  
lélegzetet vettem s még mindig tartott a mőhősszehűzűdés, még mindig lehetett nyomni.  
Nyomás közben, s közltem meg az is járt az eszembe, hogy jár az, jár az, kinyomom, világra  
hozom azt, amit kilenc holnapon át neveltem. Két fájás (mőhősszehűzűdés) közltem, egy kis  
télűkálrel megnéztem mekkora a tágulás és egyáltalán mi létszik odalenn. Ott, ahol eddig  
csupán egymáshoz térdűdű izomkáltegek létszottak, most már egy csillagszerű nyálás  
keletkezett. Bent a mőlyben pedig létni lehetett egy kis sálűtű és szélűrkűs valamit. A magzatnak  
a burka gondoltam. Ebből tudtam, hogy kálzel állunk a vőgkifejlethez, de a magzatváz még mindig  
nem folyt el. A kálvetkezű sszehűzűdésnél határozottan éreztem, ahogy a baba csúszik lefele  
a szélűcsatornáin, amint nyomok. Hirtelen szerettem volna, ha főrjem is a búrálbe bájhatna és  
é is világosan léthatná, érezhetné azt amit én, kálzetlen rűsze lehetne abban az  
élményben amin átmegyek. Persze ilyesmi nem lehetséges, ezért a fájások közltem  
igyekeztem elmondani minél rűszletesebben mit tapasztaltam, s hozzátettem még az is lehet,  
nemsokára megszűletik. A rűkálvetkezű fájás ugyanégy telt, még a sokat emlegetett  
székélűsi ingert is lehetett érezni, de nem mertem tovább nyomni, elengedtem a fájdalmat. Nem  
jött, hogy elhiggyem ilyen kálnyen kitűjűnni. Mondtam a főrjemnek: kálvetkezűkor  
ézmegemberelemé magam és addig nyomok teljes erőmből, ameddig a fájás tart. Lesz, ami lesz.  
Kissé hánnyozott az elűbbi szélűléseknel megszokott biztatása, de annyira kálzel érezkedtem a  
fálűdhűz, hogy nem főrte kálzel hozzáim és egyőbkűnt is az volt az alapállása, hogy rám  
bázza, tudom én, érzem én mit kell tennem. Arra lettem figyelmes, s amit nem vettem észre, vagy  
talán nem is tudatosítottam ennire világosan a korábbi szélűléseimnél, hogy amikor fájások  
közben nyomtam szinte semmit nem fáj az égűsz. Vártam a medencűmet szűtfeszűtű  
örűseket, vagy valami hasonló nagy fájdalmasat, de semmi. Csak akkor fáj, amikor az éj  
lélegzetvűtelnyi időre, vagyis a belűgűsnél nem nyomtam. Közben beszűlgettűnk a  
főrjemmel az elűbbi sszehűzűdés után, kezdtem érezni, hogy éjra jár a fájás és  
figyelmesen jár, de bevettem minden erőmet. Egyszer csak pukk, egy kis magzatváz szűtűccsent  
és után nyomban megjelent a baba feje és finoman kikanyargűzött a teste, a fehér pelenkára.  
Amikor a baba fejűt meglűtta a főrjem kezdett biztatni, hogy nyomjam, mert jár, s jár én is jár  
lűttam, amint szűpen kikűgyűzik, s akarattal vettem vissza kicsit a nyomás erejűből, hogy





